

DE KRUISWEG VAN JEZUS (2)

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, in deel 1 zijn we begonnen om de zware weg, die Jezus moest afleggen naar Golgotha's kruis, diep in ons hart te laten inwerken. Voor ons behoud! In dit laatste deel over Jezus' kruisweg zullen we vervolgen met Zijn vreselijke kruisiging.

Gekruisigd

Uiteindelijk bezweek Pilatus voor de wil van het volk, dat Jezus persé ter dood wilde brengen aan het kruis. Meerdere malen had hij gepoogd aan te dringen op Jezus' onschuld en Hem vrij te laten. Hij had Jezus als gebaar naar het volk zeer zwaar laten mishandelen. Maar het volk onder leiding van de priesters, schriftgeleerden en farizeeërs was onvermurwbaar en keihard. Jezus stond daar, nauwelijks in staat om op de benen te staan, als een bloederige massa ten toon. Hevig bloedend aan Zijn lichaam door de geselingen en aan Zijn hoofd door de doornenkroon en doordat Zijn baard los van Zijn gezicht was getrokken (Jes. 50:6).

Tóch klonk het wreed en zonder medelijden: *"Kruisig Hem, kruisig Hem!"* Vergeten waren al Zijn liefdevolle daden.

En zo ging onze lieve Heiland op weg naar de executieplaats, de berg Golgotha. De weg loopt omhoog. Jezus werd gedwongen om het zware kruis zelf te dragen. Maar dat kon Hij nauwelijks meer. Waarschijnlijk viel Hij regelmatig, zodat de soldaten een voorbijganger, Simon van Cyrene, dwongen om voor Jezus het kruis te dragen.

Daar op Golgotha aangekomen, werd Jezus gekruisigd (Matth. 27:35; Mark. 15:24; Luk. 23:33; Joh. 19:18).. De kruisiging moest met zoveel mogelijk pijn gebeuren. Tegelijkertijd moest het doodproces zo lang mogelijk duren. En daarom ook met zo weinig mogelijk bloedverlies! Jezus moest met Zijn kapotte, verminkte rug op het houten kruis gaan liggen. En de soldaten sloegen lange spijkers van zo'n 20 cm lang en vierkant in doorsnee door de plek tussen pols en hand. Dus niet door de handpalm, want dan zouden de handen het lichaamsgewicht niet kunnen dragen en doorscheuren. Neen, de spijkers werden in een spleet tussen de handwortelbeentjes geslagen tégen een belangrijke zenuw aan, ook met de bedoeling om zo veel mogelijk heftige zenuwpijn te veroorzaken. Dwars door de wreef heen werden Jezus' voeten met één lange spijker vastgespijkerd. Jezus werd vastgenageld aan het kruis, zoals het pesachlam voor het volk Israël op de 14e van de maand Nisan door de hogepriester aan de hoornen van het brandofferaltaar werd vastgebonden. Waarschijnlijk hebben de soldaten ook Jezus met touwen aan het kruis gebonden om voorovervallen te voorkomen. Hiermee kwam ook de profetie van Ps. 118:27b (*"Bindt het feestoffer met touwen aan het altaar"*) in vervulling.

Bij een Romeinse kruisiging werden, door het hangen met het volle lichaamsgewicht aan de spijkers en het naar beneden zakken en voorover vallen, de ribben naar boven getrokken. Hierdoor kwam de borstkas in maximale inademingsstand en kon er nauwelijks worden uitgeademd. Vrij snel trad dan verstikking op. Dat mocht niet gebeuren!

Daarom moesten de voeten met enigszins gebogen knieën worden vastgespijkerd. Dan kon de gekruisigde zich opdrukken als hij door het lichaamsgewicht naar beneden zakte. Maar door het zich voortdurend uiterst pijnlijk moeten opdrukken op de voetspijker, begon een vreselijk stervensproces. Inzakken, opdrukken, inzakken, opdrukken, etc., etc., steeds maar weer opnieuw. Door uitputting, bloedverlies, vlammeende zenuwpijnen en verkramping van het lichaam konden hart en longen het uiteindelijk niet meer aan. Er werd op het laatst nauwelijks nog zuurstof opgenomen en de koolzuurgassen werden nauwelijks meer afgevoerd. Waardoor de gekruisigde uiteindelijk na een lange doodstrijd stierf aan verstikking.

Zo stierf ook onze Heiland. Zo kapot geslagen en verminkt dat Zijn eigen moeder Hem nauwelijks moet hebben herkend. In het boek Jesaja staat het volgende geschreven:
 Jes. 52:14 – *“Gelijk als velen zich over u ontzet hebben, also verdorven was Zijn gelaat, meer dan van iemand, en Zijn gedaante, meer dan van andere mensenkinderen;”*
 Jes. 53:2b-3 – *“..... Hij had geen gedaante noch heerlijkheid; als wij Hem aanzagen, zo was er geen gestalte, dat wij Hem zouden begeerd hebben. Hij was veracht, en de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten, en verzocht in krankheid; en een iegelijk was als verbergende het aangezicht voor Hem; Hij was veracht, en wij hebben Hem niet geacht.”*

Maar dit gebeurde om ónze zonden, om ónze schuld (Jes. 53:4-5), broeders en zusters. En toen Jezus met grote spijkers aan het kruis werd genageld, werden in Hem ook al die beschuldigingen en aanklachten tegen ons aan het kruis genageld. Niemand heeft nog het recht om ons te beschuldigen als wij Jezus hebben aangenomen en onze zonden hebben beleden. Ook satan niet. Wat een ironie, dat in feite satan zélf door God werd gebruikt om de brieven waarin hij ons beschuldigt aan het kruis te nagelen. Satan stookte immers de harten van Jezus' vijanden op om Hem te kruisigen. Daarom zijn wij waarachtig vrij (Gal. 5:1,13)!
 Col. 2:13-15 – *“En Hij heeft u, als gij dood waart in de misdaden, en in de voorhuid uws vleses, mede levend gemaakt met Hem, al uw misdaden u vergevende; Uitgewist hebbende het handschrift, dat tegen ons was, in inzettingen bestaande, hetwelk, zeg ik, enigerwijze ons tegen was, en heeft datzelve uit het midden weggenomen, hetzelfde aan het kruis genageld hebbende; En de overheden en de machten uitgetogen hebbende, heeft Hij die in het openbaar tentoongesteld, en heeft door hetzelfde over hen getriomfeerd.”*

Weet u wat Jezus' allerlaatste woorden waren, nét voor Hij stierf? Hij zei: *“Het is volbracht”* (Joh. 19:30). Maar de betekenis van de Griekse grondtekst *“tetelestai”* is: *“Het is voldaan, het is betaald”*. Onze schuld werd betaald. En al die duistere, demonische machten die verheugd kwamen kijken hoe Jezus stierf, werden op dat moment ontmaskerd en overwonnen. Op hetzelfde ogenblik scheurde het voorhangsel van het Allerheiligdom in de tempel in tweeën, als Gods bevestiging, dat nu voortaan de weg naar Zijn troon voor ieder mens die in Jezus gelooft en Hem aanneemt, weer geopend en vrij is (Matth. 27:50-51).

Door onze zonden waren wij van God gescheiden. Hij versperde ons de weg naar de hemel. Hij verborg zelfs Zijn aangezicht voor ons (Gen. 3:24; Jes. 59:2). Maar het grote wonder is, dat wij die Jezus als Verlosser hebben aangenomen, nu met God de Vader zijn verzoend.
 Rom. 5:6-11 – *“Want Christus, als wij nog krachteloos waren, is te Zijner tijd voor de goddelozen gestorven. Want nauwelijks zal iemand voor een rechtvaardige sterven; want voor den goede zal mogelijk iemand ook bestaan te sterven. Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, als wij nog zondaars waren. Veel meer dan, zijnde nu gerechtvaardigd door Zijn bloed, zullen wij door Hem behouden worden van den toorn. Want indien wij, vijanden zijnde, met God verzoend zijn door den dood Zijns Zoons, veel meer zullen wij, verzoend zijnde, behouden worden door Zijn leven. En niet alleenlijk dit, maar wij roemen ook in God, door onzen Heere Jezus Christus, door Welken wij nu de verzoening gekregen hebben. “*
 Hallelujah, door Jezus aan te nemen worden wij met God verzoend en mogen zelfs Zijn kinderen worden (Joh. 1:12).

Doorstoken met een speer

Tenslotte werd de zijde van Jezus, nadat Hij was gestorven, door de Romeinse soldaten doorstoken met een speer. Joh. 19:33-34 – *“Maar komende tot Jezus, als zij zagen dat Hij nu gestorven was, zo braken zij Zijn benen niet. Maar een der krijgsknechten doorstak Zijn zijde met een speer, en terstond kwam er bloed en water uit.”* Lees ook de verzen 31-32.

Jezus' benen werden niet gebroken met een ijzeren staaf zoals bij de twee misdadigers, die samen met Hem waren gekruisigd. Dit deed men om ervoor te zorgen, dat de veroordeelde snel stikte en stierf, want dan kon deze zich niet meer oprichten om adem te halen. Met deze handelwijze kwamen ook nu de profetieën in vervulling (Ps. 34:21; Zach. 12:10).

Maar waarom werd Jezus' zijde doorstoken, terwijl Hij reeds was gestorven? Ik geloof dat God wilde dat wij zouden begrijpen, dat nú de geboorte van de Gemeente uit Christus plaatsvond. Bij de doorboring van Jezus' zijde werd er water en bloed uitgestort nét zoals bij de geboorte van een baby uit een vrouw. En net zoals Eva door God uit de zijde van de eerste Adam werd genomen (Gen. 2:21-22), zo werd de Gemeente door God uit de zijde van Jezus, de laatste Adam, genomen en gevormd tot Zijn Bruid. Het is dan ook frappant dat Jezus vlak voor Zijn sterven sprak over de barensweeën van een vrouw (Joh. 16:21).

Opnieuw voltrok er zich een door God verordeneerd, geweldig wonder. Want door de dood van Jezus konden wij door het geloof worden wedergeboren tot kinderen van de levende God en daarmee tot totaal nieuwe schepsels (Jes. 53:10; 2 Cor. 5:17; Joh. 3:3-7; 12:24). Door Jezus' dood ontvangen wij een nieuw hart en een nieuwe geest. Ezech. 36:26-27 – *“En Ik zal u een nieuw hart geven, en zal een nieuwen geest geven in het binnenste van u; en Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vlesens hart geven. En Ik zal Mijn Geest geven in het binnenste van u; en Ik zal maken, dat gij in Mijn inzettingen zult wandelen, en Mijn rechten zult bewaren en doen.”*

Geconfronteerd met satan, de dood en het dodenrijk

Om nieuw leven te scheppen en voort te brengen moest Jezus eerst sterven. Joh. 12:24 – *“Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Indien het tarwegraan in de aarde niet valt, en sterft, zo blijft hetzelfde alleen; maar indien het sterft, zo brengt het veel vrucht voort.”*

Maar hoe is dit dan überhaupt mogelijk? Dood is toch voor altijd dood? Wel, dat wás ook zo (met de nadruk op wás), omdat gestorven mensen vóór Jezus' Kruisoffer in het dodenrijk terecht kwamen. Daar heersten twee geweldig sterke demonen, namelijk de engel genaamd Dood en de engel genaamd Dodenrijk (in de Statenvertaling van de bijbel ten onrechte met Hel vertaald – Openb. 20:14). Beide demonen staan onder de leiding van de duivel. Satan dacht dat hij had overwonnen toen Jezus aan het kruis stierf. Maar hij had geen rekening gehouden met Gods rechtvaardigheid. Jezus was onschuldig. En daarom zou Jezus door de Heilige Geest uit de dood worden opgewekt. Dát was satan ontgaan! En op grond van ons geloof in Jezus zullen ook wij eens uit de dood worden opgewekt. Jezus als de Eersteling, terwijl wij Hem later in de opstanding volgen (1 Cor. 15:20-23).

Maar God wakte Jezus na de kruisiging niet meteen uit de dood op. Jezus moest eerst in het dodenrijk afdalen om daar de confrontatie met satan en de engel van de dood aan te gaan. Jezus stierf om voor ons de straf te dragen en óók om het dodenrijk te kúnnen binnengaan om satan definitief op diens eigen terrein te verslaan. Jezus zou hem de sleutels van dood en dodenrijk afpakken en hem zijn macht ontnemen (Hebr. 2:14-15). Dát was Gods plan.

Maar liefst drie dagen en nachten was Jezus in het dodenrijk. Waarschijnlijk zullen de demonen en satan zich niet zonder slag of stoot aan Jezus hebben overgegeven. Want ze dachten dat zij Hem hadden overwonnen en dat zij recht hadden om Jezus te kwellen. Maar Jezus schudde onze zonden, ziekten, zorgen en pijn, die Hij in Zich droeg, van Zich af en vermorzelde de kop van satan, de slang (Gen. 3:15). Daar op diens eigen terrein! En Hij pakte de sleutels van satan af. Openb. 1:17-18 – *“En toen ik Hem zag, viel ik als dood aan Zijn voeten; en Hij legde Zijn rechterhand op mij, zeggende tot mij: Vrees niet; Ik ben de Eerste en de Laatste; En Die leef, en Ik ben dood geweest; en zie, Ik ben levend in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels der hel (Gr. hades = dodenrijk) en des doods.”*

Er was nog iets waardoor Jezus drie dagen en nachten in het dodenrijk bleef. Daar waren de zielen van alle doden: de rechtvaardigen die in hun leven hadden geprobeerd oprecht te leven en God te dienen én de onrechtvaardigen. Van elkaar gescheiden door een diepe kloof (Luk. 16:26) en angstvallig bewaakt door die demonen Dood en Dodenrijk. Toen Jezus in het dodenrijk verscheen, begon Zijn goddelijke Licht tot in de diepste duisternis van het dodenrijk te schijnen. Licht dat alles openbaart. En in de diepst verborgen plaatsen en kloven van het dodenrijk verkondigde Jezus aan de rechtvaardige zielen het Evangelie van vergeving, verlossing en bevrijding op grond van het geloof in Zijn vergoten Bloed.

1 Petr. 3:18-19 – *“Want Christus heeft ook eens voor de zonden geleden, Hij rechtvaardig voor de onrechtvaardigen opdat Hij ons tot God zou brengen; Die wel is gedood in het vlees, maar levend gemaakt door den Geest; In Denwelken Hij ook, henengegaan zijnde, den geesten die in de gevangenis zijn, gepredikt heeft,”* Lees ook Jes. 61:1-2; Efs. 4:8-10.

En de rechtvaardige zielen reageerden! Een grandioze uittocht begon! Samen met Jezus verlieten zij de gevangnissen van het dodenrijk. Satan, Dood en Dodenrijk konden hen niet meer vasthouden. Wat zullen zij ziedend van woede zijn geweest. Maar zij waren totaal machteloos tegen Jezus. Zij konden de Kracht van Zijn Woord en Zijn Licht niet weerstaan. Jezus nam de gevangenis gevangen en voer met alle rechtvaardigen op naar de hemel.

Nu begon Jezus aan Zijn taak als onze hemelse Hogepriester. En met Zijn eigen Bloed ging Hij het hemelse Allerheiligdom binnen, waar God de Vader op Zijn troon was gezeten, en sprenkelde daar Zijn Bloed tot reiniging van elke zonde en tekortkoming van elke geredde zondaar. Ook van ons! Jezus stierf voor onze schuld en onze zonden. En nu is Hij daar in de hemel als onze Hogepriester. Vol medelijden bidt Hij voortdurend voor ons en doet verzoening met Zijn eigen Bloed, het Bloed der besprenging, voor alle fouten en gebreken die wij nog steeds hebben. En daarom mogen en kunnen wij voortdurend, elke seconde van de dag, tot Hem komen. Dan mogen wij in het geloof de door Jezus geopende weg, de Bloedweg, afleggen, en door de nu geopende deur van de hemel Hem ontmoeten. NB, Abraham's offer van vijf offerdieren is het typebeeld van deze Bloedweg (Gen. 15:7-18). Want God ging Zélf dwars door de stukken van de offerdieren heen, verteerde ze met vuur, en opende een weg. Zoals Hij met Zijn toorn Jezus aan het kruis had verteerd!

Wat is Jezus toch geweldig! Zijn volbrachte kruisweg en thans nog voort durende taak als onze Hogepriester verzekeren ons, dat wij eens veilig bij God de Vader zullen aankomen. Wie zal toch ooit Gods genade en oneindige liefde kunnen peilen? Prijst Hem voor eeuwig.

Tot besluit heb ik enkele schriftgedeelten uit de brief aan de Hebréeën geselecteerd tot versterking van uw en mijn geloof.

Hebr. 2:17-18 – *“Waarom Hij in alles den broederen moest gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en een getrouw Hogepriester zou zijn, in de dingen, die bij God te doen waren, om de zonden des volks te verzoenen. Want in hetgeen Hij Zelf, verzocht zijnde, geleden heeft, kan Hij dengenen, die verzocht worden, te hulp komen.”*

Hebr. 4:14-16 – *“Dewijl wij dan een groten Hogepriester hebben, Die door de hemelen doorgedaan is, namelijk Jezus, den Zoon van God, zo laat ons deze belijdenis vasthouden. Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medelijden hebben met onze zwakheden, maar Die in alle dingen, gelijk als wij, is verzocht geweest, doch zonder zonde. Laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot den troon der genade, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen, en genade vinden, om geholpen te worden ter bekwamer tijd.”*

Hebr. 7:24-25 – *“Maar Deze, omdat Hij in der eeuwigheid blijft, heeft een onvergankelijk Priesterschap. Waarom Hij ook volkomenlijk kan zalig maken degenen, die door Hem tot God gaan, alzo Hij altijd leeft om voor hen te bidden.”*

Hebr. 10:19-22 – *“Dewijl wij dan, broeders, vrijmoedigheid hebben, om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, Op een versen en levenden weg, welken Hij ons ingewijd heeft door het voorhangsel, dat is, door Zijn vlees; En dewijl wij hebben een groten Priester over het huis Gods; Zo laat ons toegaan met een waarachtig hart, in volle*

verzekerdheid des geloofs, onze harten gereinigd zijnde van het kwaad geweten, en het lichaam gewassen zijnde met rein water.”

Geliefde broeders en zusters, moge Jezus, Die de zware kruisweg heeft afgelegd om ons middels Zijn eigen Bloed met God te verzoenen, u en mij deze week zegenen. Amen.

Voor deze bijbelverkondiging heb ik overvloedig mogen putten uit het prachtige boek Het wonder van het kruis (De laatste achttien uur voor Jezus' sterven) van Wilkin van de Kamp. Verplichte lectuur voor iedere christen!